

רואים עולים והוזים ערפאת

מאיר ליפשיץ

סילבי קשת וכוזו עברו מידועות אחרונות". ב. מיכאל וגרעון סאמט מהארץ". דורון רוזנבלום מ"חדשות" ועורכנו הנכבד אורי אבנרי. אלה ואחרים התעסקו לאחרונה בסוגיית גרמניה וחיגת

טון הקומוניסטי השנוא. התערורות הלאומית של עממים שונים בתחומי האימפריה הרוסית בכלל גורמת לשיכרוך-חושים אצל כמה שמאלנים. הנה קמים ליטאים ומולדבים, אזארים וגרוזינים, ותובעים הגדרה עצמית ומדינה עצמאית. זה ממש כמו כאן אצלנו. בדיוק מה שרוצים הפלשתינאים. רק ששם העסק צובר תאוצה

ראש הממשלה. גם לא מצרים, המייצגת כיום גלויות את אש"ף. מי שמת על רעיון המדינה הפלשתינאית, מוטב לו להביט היטב בסרטי הטלוויזיה מהר פובליקה המולדבית. שם דורשים ההמונים לא פחות מאשר להסתפק למולדת הרומנית. תחשבו על ההשוואה עם ערביי הגליל והמג'ולש. תהררו קימעה בתיבועות בני דודינו בתחום הקו הירוק ובשאיפותיהם הלאומיות. אתם הרי מומחים גדולים בהתפתחויות היסטוריות ובניתוחים רציונליים. אתם ידועים בציבור כטיפוסים שפויים, קריימוז ואנטי-אמוציונליים.

אבל למרבה הצער אין כל תוחלת בפניה לשכל הישר של אלו שמזמן איבדו את שאר רית הגיון יצר הקיום. מי שמבלה את זמנו בחשיפת מומי עצמו, אפילו היו רק פרי דמיונו המעוות, אינו ראוי להתייחסות. אותו אומלל המקרש את מטרות גדולי אויביו וקוק

לכל מעשה זוועה מתוצרת המרצחים הפלשתינאים, ואלה שניטפלו לכל חריג צה"לי ותיארוהו כשפלות נאצית וחוליגאניות פאשיסטית, משתדלים נואשות לחבר בין לאור מנות המלווה בטבח מיעוטים כרפובליקה אסיאתית-סובייטית, לבין "זכויותיהם הלגיטימיות" של אברעמאר וחבריו.

אז בבקשה, בואו ונלמד דבר-מה מאירועי התקופה: הבה נאמץ את השיטה הסינית בכי כר העיר פקינג, לחיסול מידיי של התנערויות מקומיות. נעתק אלינו את פתרון הטרנספר הבולגרי לבעיית המיעוט התורכי. נחיל בארץ ישראל השלמה את רעיון האיחוד הגרמני העכשווי. נעשה ביהודה ושומרון את מה שעושה אזרביג'אן בחבל נאגורני-קאראבך. נפעיל את חיל-האוויר נגד מטרות אויב בירדן שלים המזרחית, כמו שקורה באל-סאלכדור. תחליטו חברים יקרים, או שמפיקים לקח מהתנסויות של עממים אחרים, או שסותמים

סילבי קשת ללמוד לקח או לטחום את הפה

אלי דסות, העולם הזה

גידעון סאמט אובססיה פרפית למדינה פלשתינאית

רק לאישפוז דחוף. המיסכן המייבב את ציד קת שונאיו ממילא נחשב כרכים כבוגר וכופר בעיקר. או שינבחו הכלבים ותעבור השיירה. שיי כתבו הניתוחים בעיתונים, כל עוד נמשכת ההצגה הציונית. כי את המנגינה הזאת קשה יהיה מאד להפסיק. ההיסטוריה איתנו, עם הטובים. ולמטטינים אל תהי תקווה.

את הפה והעט עד למינימום האפשרי. אם מעלים על נס את הרמוקרטיה ההונגרית, אז נא לזכור כי אצלנו קבעה תמיד הכרעת הרוב ולא טירוף שולי המיעוט. אם מרבים על רצון העם הצ'כי, כדאי לקחת בחשבון שיש בישראל מיום הקמתה בחירות חופשיות. ונא לא לשכוח את העובדה, שאף אחת ממדינות ערב לא קיבלה אפילו את יוזמת השלום של

כי מדובר בגויים נבונים. פה עדיין אין תזווה, שכן היהודים אטומים ומטוממים וגם נעדרי הבנה לתהליכים היסטוריים בלתי הפיכים. קומץ קטן של כותבים מנסה לשעבר את התמורות במזרח-אירופה לצורכי הגיגיו על המורח-התיכון. אותה קבוצה מצומצמת המכסה שטח ענק בתקשורת, קושרת כל אירוע בארמניה ומלחמת-אזרחים בחור גירח בדרום אמריקה, עם האובססיה הפרטית לראות במה רה בימינו את הקמת הישות הפלשתינאית. אנשים שונים מהותית ברעות ובשאיפות — זה היה רוצה להכריז על מדינת אש"ף רק מחר בבוקר, והוא היה מעוניין לעשות זאת כבר החל משלשום — שוטפים את מוחותינו הש"כס והערב בהשוואות לא מלומדות ובנבואות שקר שאינן מתגשמות.

אלה שקראו למתיישבים היהודים "מתנחלים", ואלה שמיהרו להתחבק עם ערפאת באמצע המלחמה בכיירות, רוצים להקיש מהפלת חומת ברלין על החלוקה מחדש של ירושלים. אלה שסיפקו הסברים ותירוצים

פריצת חומת ברלין, תוך פזילת עינם השמא"ת לעבר המחלה הכרונית המטרידה באמת מנותחם — הקמת המדינה הפלשתינאית כאן ועכשיו — מהר, חזק ובלתי-אלגנטי. נורא מרגיז את בעלי העט, שתפסו בעלות על עמדות מפתח בעיתונות, כי בעולם מתרשים כל מיני אירועים, אך בארץ העניינים לא כל כך מתקרמים. אין מספיק אקשן וקצב רצחני בהידברות עם הרוצחים האש"פיסטים. לא מומינים כבר בשבוע הבא את עראפאת לירושלים. הממשלה עוד מתעקשת על שריי די נקודות ובטחונות. השמיר הזה טרם הסכים לכל דרישות מובארכי-בושי-בייקר.

הם מתפעלים, כמו ילדים כחנות צעזעזי, למראה צאצאי הנאצים המערפיים את השפע מערבה. המיחלים לרכוש נקניקיות, בירה וכרוב חמוץ במרתפי מיסבאו מניבם, ואינם מסתפקים בדרלות ובאפרוריות של לייפציג. הם מוחאים כפיים ומוחים דמעות גיל מהעניינים נוכח האנטישמים מפולין, שקצה נפשם בחיי העוני והניזון תחת השילי

בונה של רפובליקה

היכן הימים בהם שמענו ראש ממשלה ישראלי מכריז: "אנחנו לא רפובליקה של בנות". זוכרים כשבגין הצהיר זאת? השמים לא התמוטטו והסיוע לא הופסק. אבל עתה אנו זוחלים על ארבע כרי שהוד מעלתו יסכים לקבל לשיחה את "בן בריתו האסטרטגי". אולי זה יכול היה להיות נכון בשנות החמישים כשהעולם חולק לגושים. אבל היום, ברית המועצות אינה כופה עוד על הונגריה את עמדתה. פולין וגרמניה המזרחית בדרך להתנתקות מהאפוסטרופות של מעצמת העל. ואילו אנחנו נוהגים באמריקה כאי-לו היתה רוסיה של סטאלין. זה כבר לא עובר

כך בתקופה הנוכחית. העברות תמה, אלא אם כן רוצע העבר לעצמו את האוזן. איזה אופי יהיה למשא ומתן כאשר הפטרון שלנו יוכל להכריז כל עת שיחשק: אם המשיחת הפלשתינאית אינה נראית לכם — אתם רשאים ועל פי נקודותיו של בייקר) לא לדבר איתם, אולם במקרה זה אין לכם מה לדבר גם איתנו. או: אם תמשיכו להתעקש בעניין ירושלים, נמשיך אנחנו להתעקש בעניין מחשב העל.

אם אתם מבקשים לעלות לקנוסה — בבקשה!

236

בשבוע בו נהרגו ממארב "חמאס" בעזה שני חיילי צה"ל, נתפס, הודה והודיע רוצח הד7 בדרום תל-אביב, מוחמד חלאבי, כי ביצע את הטבח במסגרת חזרתו בתשובה וקבלתו לחיק אותו אירגון הבלה. ספירת דיעה אחרת מראה, כי מאז פרוץ מאורעות האלימות הערבית ביום 9.12.87, קטל הטרור 236 ערבים ויהודים, גברים ונשים, לפי הפרוט הבא:

- 184 ערבים הוכו, נורו, נדקרו ונשרפו למוות בירי אחיהם.
- 52 יהודים, חיילים ואזרחים, נרצחו בפעולות איבה.

רק אל תקראו לזה משא ומתן. רק ספרו לעם את האמת. **דני כהן**